

Автор „Саніна“

На тій самій для широкого загалу читачою публіки Арцбашева знаходить авторів „Саніна“.) Він належить до тих письменників, до яких, справедливо чи ні, приймає на все життя успіх одного твору і то успіх вродженій нещадкою праміями книгарського ринку. Немає це вже різно 20 літ, від знайшли, коли в цією книжкою — *Ковчиги діти*: у німеччині перекладі поїзшло на дав революційною ідеологію найбільше соромливого світа — сексуального? Крім того може створити; лише 20 літ. Аж навіщо повертати, що за такої короткої час така бунтарська книжка може видаватися споменою із такої давної, молодомолодечої давнина?

Арцбашева не створив нічого аж

такого нового, щоб приваблював ще інші покоління свого відрізати. Зрозуміти тих письменників, між яких його ім'я не повторалося найчастіше, майже мезаморно, він здається так найменше оригінальний; і Горький, і Андреев, і Купрін, і Бунін мають складніше психологію, більші шкати у відомостях своєї душі. Але Арцбашева ніг ледве заслугати своє відношення до життя кількома тижнями, кількома проблемами. Коли думали про ці теми та проблеми, важко забути, що наша література мала зніжково письменника, який іще в більшому заважистію, одночасно з Арцбашева, так сказати спеціалізувався у літературній сексуальності „за суцільного свавільства“.

Можна залишити на собі питання про перевагу Арцбашева чи Паннічченка. Визначено не належало ні одної поїзсти, яка могла би піти в Європу як малюнок деяких сторінок нашого суцільного життя в різних віражах: напр. його поїзсти нездатність комунізму, а суцільне життя, яке він у них малює, мало різнитися від картин російських письменників, що його вперше і переманили талантом. Арцбашева може не такої різноманітній у своїх версіях, але як більший артист від Паннічченка вале задоволюється у деяких моментах такля безпосереднім змалюванням теми, що забуваючи про „моральний сенс“ твору зосереджений проте

моралі, давав тиждень, як промовляли від імені його ідей або і йому протилежних. „Так виглядають ці люди“ — це йому вперше вистачало.

Сидячи життєвої іронії у факті, що Арцбашева — один із найважливіших передвістників перевороту в одній сфері життя російської інтелігенції не має сили відвертатися у річці революційної стійкості, коли вона почала брати як жеребця. Від надміру пристрастей, а яких він добував самостроумілий пи соціальні людини! Правда, на душову російську революцію сивалились сотні в тисячі такж маніфестів як „Сані“ і налетко розвудати вузлов: коли література має більший вплив на суцільне життя, а коли це життя на літературу. Паннічченський а богато більшою силою артистично та душово застичував непереможного і животворного бога вола, і його роль в своїй літературі була у свій час невоімірно більша як Арцбашева, а зрештє якого міцненькою лямімірністю і палмарською морально відхилено до цієї товарисько-родинні життя польської інтелігенції!

Можливо, що Арцбашева, ставши емігрантом, почував невідому потребу аристократичної публіцистичної свій колишній вплив як бунтучого письменника. Хоч трагедія для письменника, якого твори йшли колінь між сотні тисяч читачів, перебажувати свій талант за окремий-

ним сполученням майже провінціальної газетки! Небезпечно для таланту Арцбашева в його повний розквіт! Було вже те, що він знавдо просто відражала літературу собою суцільних дискусій. Та його удару мусіла зазнати цей талант, коли вінко той самої суцільний бог газетарських колоній треба було підірвати літературою і то як кажуць-розказу: „остатками арцбашевського“.

Коли змерла нежданно такої письменник як Арцбашева, а якого творів не дозволялось робити загального бізнесу, бо їх творчість була однією із пройдених моментів суцільного та індивідуального розвитку, став жалі, що яка часу ще раз прочитати найкращих його книжок, але вже поволі, без гаранції цілості, — а цілостію та гаранцією іншої потреби: щоб переартити для країнних переділеми прірівою літ і потоком поїзій. А може країн для таких письменників — адоволюється споменою. Щоб це заважило розгачування, як Арцбашева, коли побачив, як виглядає індивідуалізм Саніна як масове явище.

Письменники, що вступають як суцільні революціонери в своїх творах, часто третять ці твори від одного непосредственного факту; що їх цієї здійснюються.